

Dierenkliniek Kenaupark

Kenaupark 13 2011 MP Haarlem
tel. 023-5310880
fax 023-5342912
www.dierenkliniekkenaupark.nl

Openingstijden:
Op werkdagen van 8.30 tot 17.00 uur,
behandeling uitsluitend volgens afspraak

Nieuwsbrief 4
juni 2010

Redactioneel

Verder in deze nieuwsbrief:

Vaccinatie bij hond en kat
Reizen met uw kat
Alleen leren blijven
Maak kennis met de degoe
Het woord is aan ...
Wist u dat ...
Even voorstellen ...
Wat kunt u in de volgende
nieuwsbrief verwachten?

Het kattenluik

Van aannemers en schilders wordt gezegd dat ze hun huis verwaarlozen.
Chefkoks eten afhaalmaaltijden. En dierenartsen.....

Wij hebben drie huisdieren. Een oude Border Terrier Vlieg. Een ongecompliceerde hond. Ze luistert goed, is zelden lastig en behalve enten, ontwormen, vlooiën bestrijden en af en toe een gebitsreiniging doe ik medisch gezien nooit wat aan haar. Hetzelfde geldt voor poes Doortje zo'n eigenwijze, speelse, achter vliegen aanspringende kat. En dan nog Muis.

Muis hebben wij gekregen van een klant uit de praktijk. Mijn opmerking tijdens een onderzoek: "wat een lieve Jack Russel terrier" en: "zo een wil ik er ook wel" was aanleiding om mij een kaartje te sturen toen ze een nestje hadden. We mochten een puppy komen uitzoeken. Uit het nestje van prachtige 3-kleur Jack Russels kozen wij de allerkleinste witte en dat werd dus Muis.

Muis begroet iedereen altijd met optimistisch gekwispel en gehuppel. We noemen haar vaak onze clini-clown. Buiten leuk en lief heeft ze ook 'karakter'. Ze gaat alleen met de honden uitlaat mee als zij het wil en ze loopt de hele dag mensen achterna die ze leuk vindt. Ze gooit zelf ballen de trap af, rent naar beneden en vangt ze weer op. Speeltjes worden in de tuin begraven om later weer op te graven en onder de modder in ons bed te stoppen.

Muis kan door het kattenluik en dat geeft haar veel vrijheid. Dag en nacht kan ze de tuin in. Blaffen naar egels (leuk 's nachts om 3 uur), graven, ballen en rennen. Zes weken geleden stond Muis vanuit haar kattenluik naar mij te kijken terwijl ik buiten aan het werk was.

Indien u vragen en of opmerkingen heeft over deze nieuwsbrief kunt u een mail sturen naar:
nieuwsbrief@dierenkliniekkenaupark.nl

- vervolg - Het kattenluik

Ze kwam niet naar buiten. Dit was afwijkend gedrag, maar Muis doet altijd haar eigen ding dus ik liet het er maar even bij. De volgende dag viel het mij weer op. Muis ging niet meer naar buiten. Kattenluik gecontroleerd, het trappetje stond goed. Het probleem lag bij Muis. Bij onderzoek bleek dat ze ruim boven de 8 kg woog. Dat is veel voor een hondje dat eigenlijk 6,5 kg zou moeten wegen. Ze moest afvallen! Natuurlijk waarschuwde de assistentes, mijn collega's en Simone de hondenuitlaatster regelmatig dat Muis op zijn zachtst gezegd 'stevig gebouwd was' maar eigenlijk hield ik het niet zo in de gaten. Net als bij mensen gaat te veel gewicht soms in de weg zitten dus we moesten wat doen.

Om het leven voor haar leuk te houden gaf ik haar een afvaldieet van Royal Canin (Obesity). Via de computer heb ik een voedingsberekening gemaakt. Twee weken later begon ze al weer een beetje vorm te krijgen en ging het weer: met een sierlijke sprong stond ze weer buiten. Zichtbaar opgeluchtere ze die dag vele malen heen en weer door haar kattenluik.

Nu, 6 weken later, weegt ze 7 kilo. Ze is er bijna....

Jan Willem Baljet

Vaccinatie bij hond en kat

Infectie ziekten kunnen uw hond en kat ernstig ziek maken, ze kunnen zelfs levensbedreigend zijn. Tegen een aantal infectieziekten kunnen we uw huisdier beschermen door middel van een vaccinatie, ook wel bekend als de enting. Een vaccin stimuleert de natuurlijke afweer, zo kan uw huisdier een natuurlijke immuniteit (bescherming) opbouwen tegen bepaalde ziektes. Hierdoor wordt de kans dat uw huisdier ziek wordt door deze infecties beperkt, het geeft echter nooit 100% bescherming. Mocht uw huisdier wel besmet raken met een infectieziekte waartegen hij/zij gevaccineerd is, dan zal over het algemeen de ziekte minder ernstig verlopen.

Tegen welke infectieziekten kunnen we uw hond vaccineren?

Parvo

Het meest voorkomende symptoom is een zeer acute en heftige, vaak bloederige diarree. Er wordt vaak braken en koorts gezien. Tevens kan de hartspier aangetast worden. Bij pups is een infectie met Parvo vaak fataal. Het virus verspreidt zich via de ontlasting. Het is een zeer resistent virus, dat houdt in dat gewone ontsmettingsmiddelen het virus niet dood maken. Er zijn ook honden die het virus in hun lichaam hebben zonder ziek te worden; ze kunnen dan andere honden wel besmetten.

Leptospirose, ook bekend als Ziekte van Weil

De symptomen zijn algeheel ziek zijn, koorts, gele slijmvliezen, koffiekleurige urine en maag-darmproblemen. De symptomen kunnen acuut ontstaan, maar ook geleidelijk. Geïnfecteerde dieren scheiden de veroorzakers (de leptospiren) vooral uit via de urine. Ook bruine ratten kunnen deze beestjes verspreiden en zo kan een sloot al een infectiebron zijn. Deze ziekte is ook gevaarlijk voor mensen, des te meer reden om er voor te zorgen dat uw hond zo goed mogelijk beschermd is tegen de leptospiren.

Hondenziekte, ook bekend als Ziekte van Carré of Canine Distemper

Het virus veroorzaakt oog- en neusuitvloeiing, vaak gecombineerd met koorts. Ook de longen en het zenuwstelsel kunnen worden aangetast. Vooral jonge honden zijn gevoelig voor dit virus. In Nederland komt de ziekte van Carré door het vaccineren bijna niet meer voor, in het buitenland zeker nog wel. Er bestaat geen behandeling voor dit virus, de ziekte verloopt dan ook vaak fataal.

Infectieuze leverziekte, ook bekend als Hepatitis Contagiosa Canis

Meest voorkomende symptomen zijn ooguitvloeiing, koorts, vocht in de buik, vocht in de longen waardoor benauwdheid en leverproblemen. Wederom zijn vooral jonge honden gevoelig. Dit virus is overdraagbaar via de lucht en via contact, het kan na besmetting nog maanden uitgescheiden worden.

Kennelhoest

Het meest voorkomende symptoom van de kennelhoest is een droge harde hoest, die met name optreedt bij opwindning en trekken aan de riem. Het is een ontsteking van de luchtpijp en keel. Verschillende virussen en ook een aantal bacteriën kunnen het beeld kennelhoest veroorzaken, voorbeelden zijn het virus Para-influenza en de bacterie Bordetella Bronchiseptica.

De veroorzakers verspreiden zich via de lucht door het hoesten. Het is dan ook uiterst besmettelijk. Vandaar ook de naam kennelhoest, de ontsteking verspreidt zich snel als er veel honden bij elkaar zijn. Dit is in kennels, maar ook in pensions, bij de hondenuitlaat, cursus etc. Naast de kennelhoest kan er nog een 2e infectie bijkomen, dit is dan een secundaire ontsteking en kan door zeer veel bacteriën veroorzaakt worden. Dit kan

- vervolg - Vaccinatie bij hond en kat

een longontsteking veroorzaken, waar uw hond erg ziek van kan worden.

Tegen kennelhoest zijn 2 verschillende vaccins beschikbaar. Er is een injectie Nobivac Pi (Para-influenza) en een neusdruppel Nobivac KC (Bordetella Bronchiseptica en Para-influenza).

Loopt uw hond extra risico op het ontwikkelen van kennelhoest (zoals het bezoeken van een pension, meegaan met de hondenuitlaatservice of hart- en longproblemen), dan adviseren wij de neusdruppel. Dit geeft een betere bescherming precies op de plek waar de veroorzaker aankomt, namelijk in de neus.

De veroorzakers verspreiden zich via de lucht door het hoesten

Tegen welke infectie ziekten kunnen we uw kat vaccineren?

Feline panleucopenie, ook bekend als kattenziekte

De symptomen verlopen heel snel bij kattenziekte. Het veroorzaakt vooral een ontsteking in het maag-darm kanaal. Koorts, braken, diarree, vaak gevolgd door de dood. Er is geen therapie mogelijk als er eenmaal een besmetting heeft plaatsgevonden.

Jonge katten zijn het meest gevoelig voor dit virus, maar ook oudere katten kunnen besmet raken. Het virus is zeer resistent en dus niet makkelijk te verwijderen uit de omgeving. Besmetting kan via direct contact plaatsvinden, maar het virus kan ook mee naar binnen worden genomen via schoeisel. Dus binnenkatten lopen ook een risico!

Niesziekte

De meest voorkomende symptomen zijn neus- en ooguitvloeiing, niezen, veel speekselen door wondjes in de mond en koorts. Doordat de neus verstopt kan raken, kunnen katten minder goed gaan ruiken en zo ook minder goed gaan eten. Katten van alle leeftijden kunnen niesziekte krijgen, maar vooral bij kittens kunnen de symptomen zeer ernstig en zelfs levensbedreigend worden. Niesziekte is erg besmettelijk, vooral door het niezen worden de besmettelijke deeltjes verspreid. Maar ook drinken uit het zelfde drinkbakje kan besmetting veroorzaken.

Bij niesziekte spelen veel verschillende virussen en bacteriën een rol. Voorbeelden zijn het Calicivirus, het Rhinotracheïtis (herpes) virus, Chlamydia en de bacterie Bordetella Bronchiseptica,

Tegen niesziekte zijn 3 verschillende soorten vaccin beschikbaar. Er is een standaard injectie vaccin tegen het Rhinotracheïtis virus en het Calicivirus, deze bestaat ook in combinatie met het kattenziekte vaccin. Daarnaast is een extra bescherming tegen Chlamydia mogelijk, dit geven we alleen bij extreme besmettingsrisico's. En er bestaat een neusdruppel vaccin Nobivac BB tegen Bordetella Bronchiseptica. In onze standaard enting zit de bescherming tegen de meest voorkomende virussen, deze enting adviseren we voor alle katten. Loopt uw kat extra risico op het ontwikkelen van niesziekte (zoals het bezoeken van een pension, kattenshows of hart- en longproblemen), dan zullen we adviseren de neusdruppel tegen Bordetella erbij te geven. Dit geeft een betere bescherming precies op de plek waar de veroorzaker aankomt, namelijk in de neus.

Rabiës, ook bekend als hondsdoelheid

Dit virus is besmettelijk voor alle warmbloedige dieren, dus ook voor mensen. Het speeksel van het besmette dier bevat de virusdeeltjes. Een beet kan dus tot infectie leiden. Vooral vossen staan bekend als drager van dit virus. Symptomen zijn gedragsveranderingen, vooral agressiviteit en veel kwijlen. De ziekte verloopt fataal en er is geen therapie mogelijk.

Deze vaccinatie is verplicht voor uw huisdier als u naar het buitenland gaat.

- vervolg - Vaccinatie bij hond en kat

Basisentingen voor de puppy

- 1e enting: op 6 weken leeftijd tegen Parvo en hondenziekte, dat is bij ons de Nobivac Puppy DP.
2e enting: op 9 weken leeftijd tegen Parvo, ziekte van Weil en kennelhoest, dat is de Nobivac P+L en KC.
3e enting: op 12 weken leeftijd tegen Parvo, ziekte van Weil, hondenziekte en de leverziekte, dat is de Nobivac DHP+L. Op deze leeftijd kan ook de rabiës gegeven worden (zie hieronder).

Basisentingen voor het kitten

- 1e enting: op 9 weken leeftijd tegen niesziekte en kattenziekte, de Nobivac Tricat.
2e enting: op 12 weken leeftijd een boosterenting tegen niesziekte en kattenziekte.

Bij jonge dieren is het nodig de vaccinatie te herhalen na 3 weken om een basisbescherming op te bouwen. Bij jonge dieren is het immuunsysteem namelijk nog niet goed ontwikkeld en zal meer stimulatie nodig zijn om een goede afweer op te bouwen. Deze herhalingsentingen worden de boosters genoemd. Er ontstaat pas een goede bescherming na het correct geven van alle boosters voor de basisbescherming.

Vaccins zijn bepaalde tijd werkzaam, daarna verliezen ze hun werkzaamheid. Uw huisdier wordt dan weer gevoelig voor de infectieziekten. We adviseren dan ook de enting te herhalen zodra de werkzaamheid daarvan voorbij is, voor sommige vaccins is dat jaarlijks, voor andere 1 keer per 3 jaar. Bij een goede basisbescherming is onderhoud van de vaccins voldoende voor een goede opbouw van immuniteit.

Indien uw huisdier naar een pension gaat kunnen er andere dan, bovenstaande vaccinatie-eisen gesteld worden, vraag daarom altijd bij het pension wat hun eisen zijn.

Reizen met uw kat

De vakanties komen er weer aan. Leuke tijd voor ons als baasje, maar is het ook wel zo leuk voor onze katten?

Uw kat wel of niet mee op reis?

Overweeg goed waarom u uw kat mee wilt nemen op vakantie. Doet u dat voor de kat of voor u zelf? De meeste katten zijn namelijk niet bijzonder gelukkige reizigers. Ze zijn vaak sterk gehecht aan hun eigen territorium en voelen zich erg kwetsbaar wanneer ze zich ergens anders bevinden. De beloning van het bij de familie mogen blijven of de mogelijkheid om de nieuwe omgeving te verkennen is voor de gemiddelde kat geen pretje.

Kittens die van jongs af aan gewend zijn aan reizen kunnen hier vaak veel beter mee omgaan. Het wennen aan een reismandje moet u voorzichtig en met beleid doen. Als u hier meer informatie over wilt kunt u altijd contact met ons op nemen.

Als u uw kat mee wilt nemen in de trein, auto of vliegtuig, dan moet u er zeker van zijn dat u uw kat veilig en comfortabel in een geschikt reismandje zit en haar hier tot het eind van de reis in laat zitten, omdat katten in paniek kunnen raken en dan weggrennen. Natuurlijk zijn er ook katten die vaak reizen met hun eigenaar en niet in paniek raken in een nieuwe omgeving, er zijn echter maar weinig van deze katten.

-vervolg - Reizen met uw kat

Reizen met de auto

Het kan erg gevaarlijk zijn om een kat los in de auto te laten zitten. Dit kan niet alleen een ongeluk veroorzaken doordat ze verstrikt raakt met de bestuurder, maar als een raam of deur wordt geopend of een ongeval heeft plaatsgevonden, kan de kat ontsnappen en verdwaald raken.

U zult moeten investeren in een reismandje dat sterk en gemakkelijk schoon te maken is mocht de kat urineren, poepen of ziek worden tijdens de reis. Plaats het reismandje ergens waar het veilig staat als u plotseling moet remmen, maar waar het een goede luchtstroom heeft, dat wil zeggen niet onder andere bagage stukken achterin de auto. Zet de kat nooit in de kofferbak neer. U kunt het reismandje achter één van de voorstoelen zetten of de veiligheidsgordel gebruiken om ervoor te zorgen dat het mandje veilig op de passagiersstoel blijft staan. Het is beter om de kat tijdens de reis geen eten te geven. Als u een lange auto rit moet maken zou u tussendoor even kunnen stoppen en de kat dan wat te eten en te drinken geven, zorg er wel voor dat de kat niet kan ontsnappen als u dit doet. Let op dat zodra u de grens over gaat u altijd in het bezit moet zijn van het officieel Europees dierenpaspoort, dat de kat gechipt is en dat er een vaccinatie tegen hondsdolheid gegeven is. Deze vaccinatie is binnen de EU 3 jaar geldig.

Reizen met het vliegtuig

Als u van plan bent om met uw kat per vliegtuig te reizen, dan moet u dit van tevoren goed plannen. U hebt de keus uit een aantal luchtvaartmaatschappijen en de manier waarop ze uw kat vervoeren kan invloed hebben op uw keuze. De meeste luchtvaartmaatschappijen staan het niet toe om katten samen met hun eigenaren te laten reizen, ze moeten in een speciaal gedeelte van het laadruim dat verwarmd is en onder druk staat. Bedenk ruim op tijd of de kat mee gaat in het vliegtuig. Er moet vaak vooraf een bezoek aan de dierenarts plaatsvinden voor de benodigde vaccinaties en papieren. Er moet ook plek zijn voor uw kat op de vlucht die u neemt en dat is niet altijd mogelijk. Neem hiervoor altijd van tevoren contact op met de desbetreffende luchtvaartmaatschappij.

Zorg voor een reismand of bench die groot genoeg is voor de kat om er in te kunnen staan.

Boek indien mogelijk, een rechtstreekse vlucht voor de kat zodat ze niet hoeft te wachten in een erg warm of juist koud land. De International Air Transport Association Standards (de Standaard van de Internationale Vereniging voor Luchtvaarttransport) zegt dat een reismand of bench groot genoeg moet zijn om in te kunnen staan en het moet mogelijk zijn om er gemakkelijk in rond te kunnen draaien. Neem contact op met afzonderlijke luchtvaartmaatschappijen over wat zij noodzakelijk achten.

U kunt ook alles laten regelen door een daarin gespecialiseerd bedrijf: VCK Logistics, www.vcklogistics.nl.

Mocht u nog specifieke vragen hebben over uw geplande vakantie met betrekking tot veel voorkomende ziektes en vaccinaties dan kunt u altijd contact opnemen met de kliniek.

Met specifieke vragen met betrekking tot (probleem) gedrag vraag dan naar onze kattengedragsdeskundige.

Penny Kieft, Kattengedragsdeskundige

Alleen leren blijven

Regelmatig word ik geconfronteerd met eigenaren die met hun handen in het haar zitten omdat hun hond niet alleen kan blijven. Ze slopen, ze piepen of ze blaffen de hele boel bij elkaar. Vervelend voor de eigenaar, de buren of beiden.

De hond kan in veel gevallen wel alleen blijven

Veel mensen realiseren zich niet dat dit ook vaak vervelend is voor de hond. Met uitzondering van die honden die graag voor een sloopbedrijf hadden willen werken. De hond die blaft verwacht dat hij hiermee iets kan bereiken, het is heel frustrerend als dit steeds heel lang duurt. De hond die piept, jankt of zelfs huilt doet dit niet omdat hij zich nu zo geweldig voelt. Ook voor de meeste honden is het geen pretje.

Toch ben ik van mening dat iedere eigenaar die aangeeft dat zijn hond niet alleen thuis kan blijven niet helemaal de waarheid spreekt. De hond kan wel alleen thuis blijven. De eigenaar hoeft immers alleen maar weg te gaan. Waar het om gaat is dat de hond vervolgens gedrag gaat vertonen wat ongewenst is. En aan dat gedrag moeten we iets doen.

Puppy

Het beste is het om bij puppy's vanaf het moment dat ze in huis zijn te werken aan het vertonen van gewenst of acceptabel gedrag. Dat is ook het gemakkelijkst. Puppy's slapen immers nog heel veel. Bovendien zijn ze nu al bezig met het vormen van gedrag als reactie of aanpassing op nieuwe situaties. Dat zit er dan uiteraard gelijk goed in.

Alleen leren blijven

Eigenlijk gaat het er hierbij niet om dat een hond alleen moet leren blijven. Hij moet vaak leren dat als hij alleen is, de baas altijd terugkomt. Dat vertrouwen moet hij gaan krijgen. Dat is de basis. Als dat vertrouwen er eenmaal is en hij gaat toch slopen, dan is dat doorgaans uit verveling. Niet omdat hij afleiding zoekt voor een onrustgevoel. Dat laatste is veel lastiger aan te pakken. Uit verveling is iets langer uitlaten en zorgen voor voldoende speelgoed vaak al een heel goede oplossing.

Leren en niet checken

Heel vaak wordt bij het alleen leren blijven de hond niet echt geleerd dat de baas terug komt als hij alleen is. Er wordt alleen maar gekeken of hij rustig blijft als de baas eerst eens een kwartiertje weg blijft. Dit is gokken, dit is proberen op goed geluk en heeft niets met aanleren te maken. Het is veel beter om de hond te leren dat als hij doorheeft dat de baas weg is, de baas ook snel weer terugkomt. Sterker nog: het is ook goed om de puppy te leren dat de baas terug komt voordat hij zich realiseerde dat hij weg was.

De pup moet leren dat hij de juiste keuze heeft gemaakt

Aanleren met stapjes van een paar tellen

Geef de puppy iets lekkers, en ga heel even weg. De pup moet nu kiezen tussen het lekkers en de eigenaar. Ze kiezen doorgaans voor het lekkers omdat er nog geen ervaring is met eigenaars die naar de deur lopen en

- vervolg - Alleen leren blijven

vervolgens uren wegblijven. De eigenaar is nu op de gang en komt na drie tellen weer terug. De meeste puppy's houden het echt wel in de gaten. Hij leert nu dat hij een goede keuze heeft gemaakt door lekker te blijven kluiven. En dit wordt verder opgebouwd met stapjes van tussen de vijf en tien tellen. Tot een minuut, twee minuten, vier minuten, zeven minuten, tien minuten enzovoorts. Op deze wijze krijgt de pup echt het vertrouwen dat de baas altijd terugkomt. En het leuke is: in een kwartier kun je wel 110 keer weggaan en na een paar tellen terugkomen: over leren gesproken.

Maak kennis met de degoe

Degoes komen oorspronkelijk uit het noordelijke en centrale deel van Chili en leven in het Andesgebergte tot op 1200 meter hoogte. In Chili komen degoes in grote aantallen voor en worden zelfs beschouwd als plaag voor landbouwgewassen. De degoe is verwant aan de chinchilla en de cavia.

Een degoe als huisdier?

Degoes kunnen in een kamervolière gehouden worden die ook geschikt is voor chinchilla's. Een dichte, metalen bodem is belangrijk, want een plastic of houten bodem is niet bestand tegen het knagen van de degoe. Degoes zijn intelligente diertjes dus zorg voor een goed slot op de kooi, anders hebben ze in korte tijd door hoe ze kunnen ontsnappen! Plaats het verblijf op een rustige plaats, niet op de tocht of in direct zonlicht, want degoes zijn net als chinchillas gevoelig voor hittebevangenschap. De optimale temperatuur ligt tussen de 18-22°C.

Rust de kooi uit met planken, takken en een looprad en zorg voor voldoende klim en speelruimte. Tunnels, een veilige schuilplaats of slaaphuisje mogen niet ontbreken, want degoes slapen graag in een holletje. De degoe heeft minstens twee maal per week een zandbad nodig om overtollige huidoliën uit zijn vacht te verwijderen en deze in topconditie te houden. Het zand moet van hoge kwaliteit zijn en fijn van structuur zodat de huid niet geïrriteerd en de vacht niet beschadigd raakt.

Degoes zijn mede door hun nieuwsgierige karakter tam te maken. Laat ze wennen aan uw geur en laat de degoe op uw handen stappen of 'schep hem op' met twee handen. Til een degoe nooit op aan zijn staart. De huid van de staart kan namelijk loslaten. Het ontvelde gedeelte van de staart valt na verloop van tijd af, maar groeit hierna nooit meer aan!

Wat eet de degoe

In zijn natuurlijke omgeving eet de degoe een grote variatie aan planten, wortels, zaden, vruchten en uitwerpselen van herkauwers. Degoes hebben net als konijnen een grote blinde darm en hebben veel vezels in hun dieet nodig om hun spijsverteringssysteem gezond te houden.

Daarnaast dragen vezels bij aan de natuurlijke slijtage van de levenslang doorgroeiende tanden van de degoe. Het dieet van de degoe moet schraal en vetarm zijn en daar horen zonnebloempitten, pompoenzaden, hazelnoten of pinda's niet bij. Geef deze lekkernijen slechts af en toe, als extraatje. Ook al drinkt de degoe vaak niet zoveel water, het is wel belangrijk dat hij altijd beschikt over vers drinkwater, het liefst in een drinkfles om vervuiling van het water te voorkomen. Soms kan selectief eetgedrag voorkomen, uw degoe eet dan alleen de lekkere ingrediënten uit zijn

gemengde voer. Hierdoor kan een tekort aan onmisbare voedingsstoffen ontstaan. Wij adviseren u in dat geval om een voeding te geven die uit

Degoes hebben net als konijnen een grote blinde darm.

gemengde voer. Hierdoor kan een tekort aan onmisbare voedingsstoffen ontstaan. Wij adviseren u in dat geval om een voeding te geven die uit ►

- vervolg - Maak kennis met de degoe

één soort brokjes bestaat, zodat de degoe niet de lekkere dingen eruit kan eten. Controleer bij aankoop van een voeding of de voeding ook daadwerkelijk de aanbevolen dagelijkse hoeveelheden van de belangrijkste voedingsstoffen bevat.

Gezelschap

Degoes zijn sociale dieren en leven in het wild in familiegroepen. Vooral vrouwtjes leven samen met gemiddeld één mannetje per drie vrouwtjes. Om inteelt te voorkomen is het verstandig de mannetjes te laten castreren. Vrouwtjes van dezelfde groep zullen elkaars jongen verzorgen en ook de mannetjes leveren hun bijdrage aan het opvoeden van de jongen. Degoes hebben behoefte aan sociale interactie, vooral in hun eerste zes levensmaanden. Een gebrek aan sociaal contact, kan degoes angstig maken voor soortgenoten op latere leeftijd of leiden tot agressie, problemen met oppakken of zelf-mutilatie (zichzelf beschadigen). Wanneer Degoes van jongs af aan bij elkaar gehouden worden, zullen er zelden vechtpartijen ontstaan. Maar wanneer volwassen dieren bij elkaar worden geplaatst, moeten ze goed in de gaten gehouden worden.

Leuke weetjes over de degoe

Latijnse benaming: *Octodon degus*

Vrouwtje: vrouwtjes degoe

Mannetje: mannetjes degoe

Jong: degoe jong

Levensverwachting: 5-8 jaar (max 10 jaar)

Nestgrootte: 1-10 jongen. (gemiddeld 6-7)

Geboortegewicht: 14 gram

Ogen open: bij de geboorte

Draagtijd: 87 - 93 dagen (gemiddeld 90)

Gemiddeld gewicht: 170-300 gram

Geslachtsrijp: 3-4 maanden

Zoogperiode: 4-6 weken

- Degoes zijn overdag actief (in tegenstelling tot bijvoorbeeld hamsters), al kunnen ze 's avonds wel lang doorgaan met spelen.
- Degoes zijn over het algemeen vrolijke, actieve diertjes die graag met andere degoes omgaan of met hun eigenaar.
- Ze hebben een mooie behaarde staart met een flosje aan het eind, in tegenstelling tot de kale staart van de muis en rat, en worden daarom in het Engels ook wel 'brush-tailed rat' en 'trumpet-tailed rat' genoemd.

Het woord is aan ...

Maligne Histiocytose, Maxima, roepnaam Max, teefje, 26-02-2002 / 07-11-2008

In de zomer van 2008 hebben we met jou nog zo ontzettend genoten die drie maanden op de boot in Frankrijk. Het viel ons op dat je snel moe was en dat je nog langzamer was dan normaal. We dachten dat het door de warmte kwam, we zochten er niets achter. Achteraf vragen we ons af of je toen niet al ziek was?

We kwamen terug uit Curaçao op 30 oktober en ik zag je liggen thuis en zag direct dat er iets mis was, je keek anders uit je ogen. Ik hoopte dat ik het verkeerd zou hebben en dat je gewoon even koppig en beledigd deed omdat we weg waren geweest. Die zelfde avond ging ik lekker buiten voor het huis met je wandelen en plotseling zakte je door je poten heen. Ik wist meteen dat het goed fout was. Ik heb je naar huis gedragen, zo'n vijftig kilo in mijn armen, ik weet niet waar de ik kracht vandaan haalde maar het lukte me. Ik heb je thuis neergelegd en heb Ko huilend opgebeld. Die kwam meteen naar huis en wilde nog niet echt geloven dat je ziek was.

De volgende dag, op vrijdag 31 oktober ben ik met je naar de dierenarts gegaan. Ik heb beschreven wat er mis was en ze hebben je onderzocht, ze voelden een knobbeltje bij je poot en daar hebben ze een punctie van genomen. Ik moest even wachten en het voelde niet goed aan. De dierenarts kwam daarna vertellen dat ze dachten aan maligne histiocytose, een ongeneeslijk kwaadaardige tumor. Ik kon en wilde het niet geloven, ik moest zo verschrikkelijk huilen. Ondanks dat het een voorlopige diagnose was wist ik dat je het niet lang meer zou uithouden. Je was al die tijd al zo dapper geweest, zo krachtig en zo trots. Onze mooie en onze lieve Max. Ik kreeg uitleg over wat MH precies was en ben ik de auto met jou heel hard gaan huilen. Ik heb Ko en mijn ouders opgebeld en mijn verdriet en het slechte nieuws met ze gedeeld.

In het weekend ging het best heel snel berg afwaarts met je. Je begon heel zwaar te ademen, heel hijgerig. Het klonk niet goed. Ik was erg bezorgd. Zondag gingen Ko en ik met jou samen wandelen en toen we thuis kwamen ging het even helemaal fout, je ging janken van de pijn en je haalde bijna geen lucht. Je was ook heel erg aan het slikken. Ko was erg geschrokken want zo had hij jou nog niet gezien.

Op dinsdag 4 november ging ik weer met je naar de dierenarts, onze eigen dierenarts, Jan Willem Baljet, jullie kennen elkaar al zo lang en zo goed. Daar kreeg ik de

definitieve diagnose te horen, de punctie wees uit dat je MH had, daar was geen twijfel over mogelijk. Het was een kwestie van afwachten hoe snel je achteruit zou gaan qua gezondheid. Ik kon niet meer huilen, dat had ik de afgelopen dagen al zoveel gedaan. Nu moest ik krachtig zijn, voor jou, omdat jij dat ook zo dapper had gedaan voor ons al die tijd.

Thuis hebben Ko en ik overlegd en besloten dat we je niet mochten laten lijden want dat verdiende jij absoluut niet. We wilden je bij ons houden maar helaas was dat geen realistische gedachte. De dag erna zijn we samen weer met jou naar de dierenarts Jan Willem Baljet gegaan en hebben we onze beslissing, om je te laten inslapen, besproken. Het kon direct maar daar waren wij nog niet aan toe, we wilden nog even onze laatste momenten van je genieten. We hebben met de dierenarts afgesproken dat het vrijdag zou gebeuren aan het einde van de dag bij ons thuis. Je hoorde zo bij ons dat we gewoon thuis afscheid wilde nemen en je thuis wilden laten inslapen. Je kreeg van Jan Willem Baljet een spuitje met Prednison zodat je de laatste drie dagen nog prettig zou doorkomen. Jan Willem Baljet zei dat je een opleving zou krijgen en dat hij hoopte dat we daardoor niet onze beslissing om je te laten inslapen zouden uitstellen.

En die opleving kreeg je.

- vervolg - Max

Donderdag 6 november was onze dag, we hebben nog zo van elkaar genoten, we hebben gewandeld ook al was dat soms moeilijk voor je omdat je zo weinig lucht kreeg. Ik heb je heerlijk gestreeld en geborsteld zodat je extra knap en goed verzorgd heen zou gaan. Alles wat je lekker vond kreeg je te eten, stapels pannenkoekjes gingen er door heen. Die had je van opa en oma leren eten en dat vond je oh zo lekker. Je maakte ook zo heerlijk misbruik van je ziek zijn en wilde alleen nog maar lekkere dingen eten. Dat mocht ook.

's Avonds kwam mijn vriendin langs en hadden we nog een ouderwetse vrouwenavond, echt iets voor jou want je was altijd zo graag onder de vrouwen. Deze dag had ik nodig met jou, het was mijn afscheid van jou, ik heb niet gehuild en ik was niet verdrietig. Ik was alleen maar blij met je en ik heb zo van je genoten, pure liefde tussen ons. 's Avonds gingen wij met z'n tweetjes boven slapen, dat mocht nu ook. Ko sliep beneden op de bank zodat wij nog samen konden zijn voor de laatste nacht.

Op vrijdag 7 november werd ik wakker met een knoop in mijn buik. Ik heb je bij Ko gelaten en kon niet bij je blijven. Ik wilde niet dat je mijn verdriet zou voelen en mijn tranen uit mijn gezicht zou likken zoals je dat de laatste dagen al zo vaak had gedaan.

Ik ben op pad gegaan om dingetjes te kopen om in ons hoekje neer te zetten omdat ik niet naar je lege kussen kon kijken als je er straks niet meer zou zijn. Uit respect voor jou hebben we de spulletjes nog in de auto laten staan.

Ko en ik zijn nog samen voor de laatste keer met je door de duinen gaan wandelen, het leek net alsof je niet ziek was zo vrolijk en enthousiast was je. Daarna zijn we nog een paar minuten samen op de bank gaan liggen en plotseling ging de deurbel om 5 uur en stond Jan Willem Baljet op de stoep. Waaks als je was sprintte je naar de gang en blafte je luid, je wilde mij en het huis altijd zo goed bewaken en dat deed je dan ook altijd zo braaf.

Ik maakte een witte kaars aan naast je kussen, speciaal voor jou, omdat ik wist dat je je eigen plekje ging opzoeken als het zover was.

Jan Willem, Ko en ik dronken een wijntje en jij kreeg nog lekker je pannenkoekjes. We hebben met z'n drietjes nog veel over je gepraat en dat deed ons goed. Je kwam gezellig bij ons bij de keukentafel liggen. Toen kreeg je van Jan Willem een spuitje zodat je rustig en versuft zou inslapen. Dat vond je geen fijn spuitje, je piepte, sprong op en ging direct op je kussen liggen.

Ik ben meteen bij je gaan liggen en heb je heel lang geaaid. Je werd heel snel rustig en lag er zo mooi bij met je pootjes naar voren over het kussen heen. Je ogen werden al snel uitdrukingsloos en dat vond ik moeilijk om te zien. Ik ben toen aan de zijkant van je gaan liggen, dicht tegen je aan. Jan Willem kwam even naar je kijken en je kreeg nog een beetje uit het spuitje erbij, hij had de spuit niet leeg gespoten omdat je zo plotseling opstond en naar je kussen liep. Hij wilde je niet storen en hij wilde dat je je goed zou voelen en dat je niet bang zou zijn.

Ko en ik zijn samen bij je gaan liggen en toen kreeg je het euthanasie spuitje. Er zat een soort roze gekleurde vloeistof in. Je prachtige lijf begon op sommige plaatsen te trillen en je ademde nog twee keer heel diep in en uit en toen ben je naar de hondenhemel vertrokken om tien minuten voor zeven.

Jan Willem heeft nog naar je hart geluisterd en toen was het gedaan. Ko en Jan Willem hebben je samen op je rode deken gedragen en in de auto van Jan Willem gelegd. We hebben samen nog naar je gezwaaid toen jullie wegreden.

Daarna stortte ik in elkaar, ik stopte niet meer met huilen, ik heb wat smsjes gestuurd naar je vrienden en ik heb opa en oma gebeld. Ko en ik hebben saampjes huilend en dicht tegen elkaar liggend op de bank doorgebracht. Ik heb een pilletje genomen en toen zijn we gaan slapen. Ik werd wakker met hoofdpijn en liep naar beneden, je was er niet. Heel vreemd.

Ik heb die dag alleen maar gehuild en de vele dagen daarna ook. Nu zat ik dan alleen in ons hoekje zonder jou. Dat deed zo'n pijn. Ik wist me met mijn verdriet geen raad en heb je een brief geschreven om het van me af te schrijven. Als ik die nu terug lees moet ik nog steeds huilen van verdriet, verdriet om jou ziek zijn en omdat ik je mis, nog steeds.

We hebben je laten cremen samen met andere hondjes en we hebben je as laten uitstrooien over zee. Je hield zo van de zee en we hadden samen op de zee zulke mooie maanden in Frankrijk op de boot doorgebracht.

- vervolg - Max

Het heeft een half jaar geduurd voordat ik over jou kon schrijven op Shelly's Histo website. Ik kon het nog niet eerder aan. Nu hebben we een Berner Sennen puppie, ze heet Bizoe, je zou haar zo leuk hebben gevonden. Nu ben ik er aan toe om het laatste stukje te doen, nu kan ik echt afscheid van je nemen en het een plekje geven. Toen je ziek was en toen ik wist dat je niet meer lang te leven had, heb ik enorm veel steun gehad van vele lieve mensen en ook van de verhalen op deze website. Ik hoop dat mijn verhaal ook een steun voor andere Berner eigenaren zal zijn die in deze situatie terecht komen.

Lieve Max, we missen je nog steeds en zullen dat altijd blijven doen.
Ko en Silvy

http://www.xs4all.nl/~gvdt57/dutch/mh_maxima.html

We maken elke dag wel iets mee met onze dieren. In de rubriek "Het woord is aan ...", willen wij graag uw verhaal plaatsen. Heeft u dus iets meegemaakt met uw dier, of wilt u graag afscheid nemen van uw overleden dier op deze plaats, stuur dan uw verhaal en als u dit wilt een (zo groot mogelijke) foto van uw dier naar: nieuwsbrief@dierenkliniekkenuapark.nl. Uw artikel wordt zeker in een van de volgende nieuwsbrieven geplaatst. Als u niet wilt dat uw naam onder aan het artikel komt te staan, geeft u dit dan ook even aan.

Wist u dat ...

Juni de maand van de chip is en u daarom korting krijgt. Gedurende deze maand kunt u uw huisdier bij ons laten chippen en registreren voor €25,-.

Een identificatiechip is ongeveer zo klein als een rijstkorrel en wordt bij uw dier tussen de schouderbladen onder de huid ingebracht. Deze identificatiechip heeft een uniek nummer en is gemakkelijk af te lezen met een chipreader. Het unieke nummer wordt gekoppeld aan uw persoonlijke contactgegevens die worden opgeslagen in een centrale database. Wanneer u uw huisdier bij ons laat chippen, zorgen wij voor de registratie bij de stichting Nederlandse Databank Gezelschapdieren. U kunt de registratie makkelijk controleren op www.chipnummer.nl. Als u uw huisdier ooit kwijt raakt en deze komt terecht bij een dierenarts, de politie, de dierenambulance of een asiel, kan het nummer eenvoudig worden afgelezen en heeft u uw huisdier snel terug.

Wij nu een zeer smakelijke ontwormingstablet voor honden hebben:
Milbemax kauwtablet.

Het blaasgruisdieet "urinary s/o" voor katten van Royal Canin er nu ook in een light variant is.

Even voorstellen

Marie Louise Hebly

Al vanaf mijn eerste kinderherinnering hebben wij thuis honden gehad. Allerlei soorten en maten en toen ik het huis uitging en mijn huidige partner ontmoette waren er weer honden in mijn omgeving. Dat ik ook van honden mijn werk wilde maken, kwam pas veel later.

Saathi, inmiddels helaas overleden, ging op 3-jarige leeftijd achter koeien aan. Het was een prachtig gezicht hoe hij de koeien een voor een, van de ene wei naar de andere wei, door de sloot, verplaatste. De Franse boer was hier niet zo heel erg blij mee.

Vanaf die tijd had hij, als wij in Frankrijk aan het wandelen waren, alleen nog maar oog voor de koeien in de wei en ook in Nederland kon hij niet meer los als er koeien in de wei stonden. Dit loopt niet zo heel erg makkelijk en ik besloot er, met behulp van een hondentrainer iets aan te doen. Elke week twee keer een privetraining om Saathi te leren dat ik veel leuker was dan koeien. Het is er nooit helemaal uitgegaan, maar mijn enthousiasme voor het trainen van honden was wel gewekt.

Allerlei opleidingen ben ik gaan volgen; kynologisch instructeur, gedragstherapie en omdat ik een zo volledig mogelijk pakket aan mensen wilde aanbieden ben ik ook de opleiding voor hondentrimster gaan volgen.

Tijdens de opleiding voor kynologisch instructeur ben ik overstapt van het werk wat ik toen deed (glazenier) naar het werken met honden. Peter Beekman van Kynotrain Nederland, een Kynologisch Adviesbureau, mijn docent bij deze opleiding, vroeg aan mij of ik hem wilde helpen bij de werkzaamheden van Kynotrain Nederland. Ik heb hier niet over na hoeven denken. Werken met honden en tegelijkertijd verder studeren. Mooier kan het niet zijn.

Inmiddels ben ik al enige tijd afgestudeerd kynologisch instructeur en gedragstherapeut. De opleiding voor hondentrimster heb ik afgemaakt en een paar jaar heb ik als hondentrimster gewerkt. Door de vele andere werkzaamheden ben ik daar sinds 3 jaar mee gestopt.

Ik werk nog steeds voor Kynotrain Nederland. Daarnaast werk ik voor de Martin Gaus Academie, zij verzorgen allerlei opleidingen op hondengebied.

Naast het werk voor deze twee grote organisaties, werk ik ook voor diverse dierenartsen in de omgeving van Haarlem. Als er gedragsproblemen zijn bij honden, of mensen advies willen over het aanschaffen van een hond, word ik door de desbetreffende kliniek ingeschakeld.

Zo ben ik ook bij Dierenkliniek Kenaupark aangesloten als gedragstherapeut en geef ik in de kliniek diverse lezingen zoals puppy-clinic, puberavonden en binnenkort "hoezo oudje".

Bij de kliniek ligt een folder waarin uitgelegd wordt wat ik voor u kan betekenen als uw hond gedragsproblemen heeft of als u een hond wilt aanschaffen.

Misschien tot binnenkort!

Wat kunt u in de volgende nieuwsbrief verwachten?

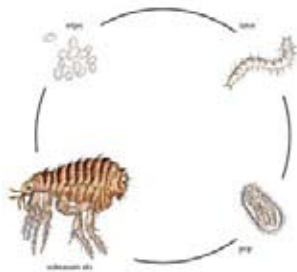

Vaccinatie bij de fret

Waarom en wanneer moet ik mijn fret laten vaccineren?

Maligne Histiocytose

U heeft gelezen over de ongeneeslijke ziekte van Max, Maar wat is Maligne Histiocytose nu precies ...

Vlooien!

Vlooien zijn de schrik van iedere hondenbezitter. Het lezen over vlooien is vaak genoeg om de meeste mensen de kriebels te bezorgen. Wanneer het zonnetje weer gaat schijnen komt deze zeer ongewenste bekende graag onze huisdieren pesten. Wat voor is dat en hoe komen we er vanaf.

Vachtverzorging

Er zijn heel wat verschillende vachten bij honden en elke soort vacht heeft zijn specifieke verzorging nodig. Hoe kunt u de vacht van uw hond nu het beste verzorgen?

